

A. VERWIJZINGEN IN DE TEKST

1. In teksten wordt verwezen naar de geraadpleegde literatuur door auteur, jaar en eventueel pagina's aan te geven.

- Jansen (1999) zegt dat
- Het is gebleken dat ... (Jansen, 1999)
- Jansen stelde in 1999 dat ...

2. Als een specifiek gedeelte van een bron geciteerd wordt, moet ook het paginanummer in de verwijzing worden opgenomen. Bij elektronische bronnen die geen paginanummers geven, wordt het paragraafnummer gebruikt, voorafgegaan door de afkorting para.

- ... "het is onwaarschijnlijk dat het aantal letters invloed heeft op het gemak waarmee mensen woorden onthouden" (Jansen, 1999, p. 56).
- ... "het is onwaarschijnlijk dat het aantal letters invloed heeft op het gemak waarmee mensen woorden onthouden" (Jansen, 1999, para. 5).

3. Als er sprake is van meer auteurs, worden deze allemaal vermeld. In principe gaat dat op dezelfde wijze als in de gegeven voorbeelden.

- Jansen en De Vries (1995) stellen dat ...

Als het om meer dan twee en minder dan zes auteurs gaat moeten bij de eerste verwijzing in de tekst alle namen genoemd worden en bij latere verwijzingen alleen de eerste auteur gevolgd door **et al.** Als er meer dan zes auteurs zijn, dan wordt alleen de naam van de eerste auteur genoemd, gevolgd door **et al.**

4. Soms moet verwezen worden naar uitgaven van instellingen. In zo'n geval wordt de naam van de instelling als auteursnaam beschouwd. De eerste keer dat naar zo'n instelling verwezen wordt moet de naam van de instelling voluit gepresenteerd worden met daarachter het eventuele acroniem; daarna kan met de afkorting volstaan worden.

- Het Certificaat Nederlands als Vreemde Taal [CNaVT] (2013) geeft aan dat...

Later in de tekst wordt dit:

- Volgens het CNaVT (2011) is het zo dat ...

5. Als verschillende werken van een auteur gebruikt worden die in hetzelfde jaar verschenen zijn, komen er kleine letters achter het jaar van publicatie te staan. Dit moet zowel in de verwijzingen in de tekst als in de bibliografie gebeuren. Verder gelden voor het maken verwijzingen dezelfde regels als hiervoor gegeven werden.

- Jansen (2010a) geeft aan dat ...
- Volgens Jansen (2010b) is het wel degelijk het geval dat ...

B. LITERATUURLIJST

1. **De literatuurlijst bevat alleen bronnen waarnaar verwezen wordt in de hoofdtekst en wordt alfabetisch geordend op het hoofdwoord, meestal een auteursnaam.**

Wanneer er slechts één auteur is, komt de familienaam vooraan, gevolgd door een komma en door de voornaam of het initiaal (de initialen) van de voornaam (bijvoorbeeld Walschap, Gerard; Walschap, G.). Bij een anoniem werk wordt het eerste woord van de titel hoofdwoord (lidwoord niet meegeteld).

2. Afzonderlijke werken, artikelen, titels van tijdschriften, enz, worden in de regel samen in **één alfabetische ordening** ondergebracht.

Archief- en internetbronnen komen daaronder in aparte ordeningen.

3. **Academische titels**, zoals Dr., Lic en Ir, worden in de titelbeschrijving weggelaten.

4. **Familienamen** samengesteld met DE, VAN, VAN DE(N/R) worden gesplitst:

Berghe, Karel Van den

5. De **titel** wordt overgenomen van het titelblad (niet van de kaft), in de taal waarin hij daar voorkomt. Hij wordt in de literatuurlijst *cursief* gezet.

6. **Hoofdletters:**

Hongaars, Nederlands en Frans: eerste woord plus eigennamen en andere woorden die normaal met hoofdletter worden geschreven.

Duits: eerste woord, eigennamen plus substantieven.

Engels: eerste woord, eigennamen, substantieven én adjectieven (beide laatste niet in titels van artikelen).

7. **Tussen titel en eventuele ondertitel** staat een punt.

Droste, F.G., *Nederland en Vlaanderen. Een pamflet over grenzen.*

Titels van boeken en tijdschriften die niet in de taal van het artikel zijn geschreven (behalve Nederlands, Engels, Duits of Frans), moeten vertaald worden naar de taal waarin het artikel geschreven is.

8. Zijn er diverse plaatsen en uitgevers, dan kunnen die worden gescheiden door een puntkomma. Zijn er twee plaatsen van uitgave en één uitgever, dan worden de plaatsnamen van elkaar gescheiden met een schuine streep.

New York: Wilson; Glasgow: Holmes.

Frankfurt am Main/London: Peter Lang.

9. Komt op het titelblad **geen plaats van uitgave** voor: s.l. Komt op het titelblad **geen jaartal** voor: s.d.

Eventueel kan de datum, resp. plaats van uitgave of uitgeverij toegevoegd worden tussen ronde haakjes, als de gegevens elders in het werk te vinden zijn, of tussen vierkante haakjes, als de ontbrekende gegevens buiten het boek zijn gevonden.

B.v.

s.d. (1995)

s.d. [1995]

C. EEN VOORBEELD VAN EEN LITERATUURLIJST

- Brenner, P.J. 2004. *Neue deutsche Literaturgeschichte. Vom 'Ackermann' zu Günther Grass.* 2. Aufl. Tübingen: Niemeyer. (Tussen de voorletters van de auteurs naam geen spatie)
- Bresnan, J. 1982. 'Control and complementation.' *Linguistic Inquiry*. 13.3: 343-433.
- Chadwick, H.M. & Kershaw Wood, N. 1932-40. repr. 1986. *The Growth of Literature*. 3 delen. Cambridge: Cambridge University Press.
- Clark, E.V. 1982. 'The young word maker: a case study of innovation in the child's lexicon.' Wanner, E. & Gleitman, L.R. (eds). *Language Acquisition. The State of the Art*. Cambridge: Cambridge Univ. Press.
- Claus, H. 1994. *Le chagrin des Belges*. Traduit du néerlandais par Alain Van Crugten. Paris: Julliard. (Vert. van *Het verdriet van België*).
- Claus, H. 2002. *The Sorrow of Belgium*. Transl. from the Dutch by Arnold J. Pomerans. Woodstock, N.Y.: Overlook Press. (Vert. van *Het verdriet van België*).
- Declerck, R. 1991. *Tense in English. Its structure and use in discourse*. London/New York: Routledge.
- Saussure, F. de 1916. *Cours de linguistique générale*. Publié par Charles Bally et Albert Sechehaye. Avec la collaboration de Albert Riedlinger. Paris/Lausanne: Payot.
- Goosse, A. 1991. *Mélanges de grammaire et de lexicologie françaises (Bibliothèque des Cahiers de l'Institut de Linguistique de Louvain 60)*. Louvain-la-Neuve: Peeters.
- Haudricourt, A.G. 1966a. 'Quelques études de champs sémantiques.' *La Pensée*. 130: 44-46.
- Hymes, D. 1974. 'Introduction. Traditions and paradigms.' Hymes, D. (ed.). *Studies in the History of Linguistics. Traditions and paradigms*. Bloomington: Indiana Univ. Press. 1-38.
- Janssen, E.J. 1941. 'Over: Albe. Ivoren toren.' *Streven*. 8.3: 309.
- Knott, A. & Sanders, T. 1998. 'The classification of coherence relations and their linguistic markers: an exploration of two languages.' *Journal of Pragmatics*. 30: 135-175.
- Raat, G.F.H. 1996. 'De stem van de vitale mens.' *Het teken van de Ram 2*: 235-252.
- Uytven, R. Van 1976. 'Vorst, adel en steden: een driehoeksverhouding in Brabant van de twaalfde tot de zestiende eeuw.' *Bijdragen tot de geschiedenis*. 59: 93-122.
- Vervaeck, B. 2003. 'Hoe zwart was mijn dal? Realiteit en fictie in het Nederlandstalige proza van de jaren vijftig.' *Spiegel der letteren*. 45.2: 121-153.

C. CITEREN

Citaten worden **letterlijk** opgenomen, inclusief leestekens of zelfs spelfouten. In dit laatste geval kan je na het foutief gespelde woord tussen rechte haakjes [sic] zetten

Citaten staan tussen aanhalingstekens 'tekst'; korte citaten staan in de gewone tekst, langere (d.i. meer dan drie regels) worden typografisch apart gezet, b.v. door inspringen en kleinere regelafstand en kleinere lettertype. Wanneer je uit een citaat een stuk weglaat, geef je dat aan met drie punten tussen vierkante haakjes: [...].

Als je binnen een geciteerde tekst citeert, dan zet je de tekst tussen dubbele aanhalingstekens: "tekst".

Met het weergeven **van zowel een citaat als andermans mening in eigen woorden**, dient steeds een bronvermelding gepaard te gaan.

D. Abstracts en keywords

Aan de de tekst gaan een Engelstalig abstract (maximaal 120 woorden) en Engelstalige keywords vooraf.